

Amazonská synoda: Pomôže Ružencová Panna Mária, ktorá „zničí všetky herézy“?

Antonio Ureta

21. októbra 2019 ✚ Cirkev ✚ Amazonská synoda

Uprostred zmätku by veriaci mali počúvať pravoverných biskupov a kňazov, pristupovať k sviatostiam, dbať o poznanie ortodoxného učenia Cirkvi, o *sensus fidei* - zdôraznil vo Varšave Čílan Antonio José Ureta, cirkevný historik, publicista, analytik spolupracujúci so Združením na obranu tradície, rodiny a vlastníctva, autor knihy *Pope Francis' Paradigm Shift: Continuity or Rupture in the Mission of the Church?* („Zmena paradigmy pápeža Františka. Kontinuita alebo zlom v misii Cirkvi?“).

Foto: Antonio Ureta

Na začiatku rečník položil otázku, či Amazonská synoda prebiehajúca vo Vatikáne je v kontinuite so stáročnou misiou Cirkvi, alebo či ju opúšťa. Vo svojej prednáške trvajúcej vyše hodiny uviedol celý rad premís, ktoré naznačujú, že katolíci by sa teraz mali intenzívnejšie modliť a konať kajúce praktiky za duchovenstvo, osobitne za biskupov. Časť formulácií obsiahnutých v pracovnom dokumente, ako aj vyjadrenia známych osobností juhoamerickej Cirkvi týkajúce sa synody a jej predmetu, môžu vyvolávať vážne obavy nad ich pravovernosťou.

„Synoda, počuj plač Matky Zeme!“

José Antonio Ureta zároveň citoval hlasy osôb obhajujúcich tradičné učenie Cirkvi týkajúce sa okrem iného kňazstva, sviatostí či Božieho kultu. Napríklad švajčiarsky biskup Marian Eleganti vyjadril podporu slovám kritiky predneseným nemeckým kardinálom Walterom Brandmüllerom ohľadom *Instrumentum laboris* a uviedol, že Cirkev musí mať „tvár Krista“, nie „amazonskú tvár“. Taktiež varoval, že synoda sa nemôže stať nástrojom zmeny kňazstva, ani sviatostne-hierarchickej štruktúry Cirkvi. Bohužiaľ, od samého začiatku stretnutia biskupov prichádzajú z Vatikánu znepokojujúce signály.

Vo vatikánskych záhradách sa konal tajomný kult, počas ktorého sa Indiáni medzi symbolmi a postavami (napríklad dve nahé, tehotné matky) klaňali „Matke Zemi“, zatiaľ čo amazonská žena nastokla pápežovi na prst čierny prsteň *tucum*. Je to gesto pripomínajúce udalosť z minulosti, keď jeden z biskupov, chcjúci symbolicky vynahradiť Indiánom „drancovanie kolonistov“, si sňal z prsta a dal náčelníkovi kmeňa Tapirape

zlatý symbol svojej moci. Výmenou za to dostal práve *tucum*.

Ďalší fakt: v srdci Cirkvi sa počas synody konala „procesia“ za účasti katolíckych duchovných a Indiánov. Jej účastníci niesli veci, ktoré boli predtým použité počas spomínaného obradu označovaného ako „rituál plodnosti“.

Uctievači „Matky Zeme“ taktiež využili inauguračnú svätú omšu na demonštráciu, počas ktorej v chráme vykrikovali svoje heslá a vystavili plagát: „Amazonská synoda, počuj plač Matky Zeme a ľudí a staň sa prorockou Cirkvou!“

Dokonca aj sekulárne médiá, napríklad denník „Le Monde“, poukazujú na skutočnosť, že ide o dosť neobvyklú synodu, pri ktorej duchovní otcovia dostali povolenie (ba dokonca povzbudenie) vzdať sa kňazského odevu a obliecť si svetské sako. Francúzske noviny to považovali za ďalší dôkaz, že v Ríme „od nedele fúka amazonský vietor“. Ide tu, samozrejme, o „vietor zmien“, ktorý sa prejavuje v „novinkách“, ktoré mnohí očakávajú.

Ten istý „Le Monde“ upozornil na skutočnosť, že na rozdiel od minulosti sú účastníci synody „profíci, ktorí sú s prerokovanými témami dokonale oboznámení“ a presne vedia, čo chcú.

José Antonio Ureta poukázal na prejavy, ktoré počas synody signalizujú hrozbu rozchodu s katolíckou doktrínou: prepašovanie prvkov teológie oslobodenia pod plášťom indiánskej teológie, spochybňovanie celibátu a cirkevnej hierarchie, začleňovanie šamanských rituálov do cirkevných obradov, nahradzovanie ohlasovania evanjelia „dialógom“. *Instrumentum laboris* hovorí o potrebe zahrnúť panamazonskú teológiu do výučby na všetkých teologických inštitúciách.

Amazonský relativizmus

Rečník pripomenul niekoľko fragmentov *Instrumentum laboris*, vrátane šokujúceho bodu 87, ktorý možno považovať za chválu šamanizmu: Stojí v ňom: „Miestne rituály a obrady majú podstatný význam pre integrálne zdravie, pretože integrujú rôzne cykly ľudského života a prírody. Vytvárajú harmóniu a rovnováhu medzi ľuďmi a kozmom. Chránia život pred zlom, ktoré môžu spôsobiť ľudia aj iné živé bytosti. Pomáhajú liečiť choroby, ktoré škodia životnému prostrediu, ľudskému životu a iným živým bytostiam.“

Revolučné návrhy synody, ktorá sa v mnohých bodoch namiesto Krista zameriava na miestne tradície, viery a rituály, nepadajú na neúrodnú pôdu. Čílsky rečník uviedol celý rad príkladov a vyjadrení ľudí Cirkvi, ktorí sa už dlho usilujú spájať vodu s ohňom.

Indiánsky kňaz Eleazar Lopez, propagátor „indiánskej teológie“, vysvetľuje, že sa snaží „oživiť zmýšľanie, aké mali Indiáni pred stretnutím s kresťanstvom“. Takéto myslenie z európskej perspektívy podporuje nemecký teológ Paulo Suess, ktorý tvrdí, že naše vnímanie reality vždy prechádza kultúrnym filtrom a že mimo kultúry „nie je možné hovoriť o nijakom zjavení“.

Jezuita Bartomeu Melià, teológ a dlhoročný výskumník indiánskej kultúry Guarani zasa tvrdí, že „môžeme praktikovať aj iné náboženstvá bez toho, aby sme popreli svoje vlastné“.

Mexický emeritný biskup Javier Lozano Barragán povedal, že „musíme dať voľný priebeh nekresťanským náboženstvám“ a že Cirkev „musí uznať, že to, čo predkladá, je iba jedna z mnohých možností“.

Iní účastníci zasa Amazóniu nazývajú „miestom zjavenia“, „*locus theologicus*“, „osobitným zdrojom Božieho zjavenia“.

Ako zdôraznil José Antonio Ureta, v synodálnom pracovnom dokumente sa konverzia síce spomína niekoľkokrát, ale ani raz v súvislosti s obyvateľmi Amazónie praktizujúcimi domorodé poverby, ktoré sú v protiklade s kresťanstvom. Skutočnými adresátmi výzvy na zmenu života sme my, ktorí podľa *Instrumentum laboris* máme konvertovať a prijať „integrálnu ekológiu“, ako aj otvoriť sa domorodému obyvateľstvu. Toto prostredie, ekologický systém, nás „evanjelizuje“. Podľa slov pápeža Františka, ktoré často opakuje, „všetko je navzájom prepojené“.

Podľa jednej z koncepcií, v novej vízii kňazstva, ktorej by sa akýmsi cvičiskom mala stať Amazónia, by v Cirkvi paralelne pôsobili: „obyčajné“ kňazstvo, ako aj laickí lídri komunít, ktorých si vyberie spoločenstvo, vykonávajúci niektoré služby, ktoré predtým vykonávali kňazi a rehoľníci.

Pracovný dokument je podľa názoru J. A. Uretu apológiou niektorých foriem komunizmu, napríklad chváli kolektivismus, život vo veľkých komunitách pripomínajúcich komúny. Rečník ešte zdôraznil, že zbožštenie prírody silne prítomné v amazonských zvykoch, je v súlade aj s posolstvom Organizácie spojených národov, ktorá na svojich konferenciách (napr. v Štokholme v roku 1972 alebo v Rio de Janeiro v roku 1992) propagovala pohanské vnímanie Zeme a prírody („zemská duša“, panteizmus). José Antonio Ureta musel s lútosťou uznať, že v dnešnej dobe sa na propagácii prvkov tohto druhu podieľa aj Rím.

Ako prostriedok nápravy obrovského doktrinálneho chaosu, ktorý vpadol do Cirkvi, poukázal rečník na Ružencovú Pannu Máriu, ktorá „zničí všetky herézy“. Pri odpovedi na otázku jedného z účastníkov zdôraznil, že veriaci majú počúvať pravoverných biskupov a kňazov, pristupovať k sviatostiam, dbať o poznanie ortodoxného učenia Cirkvi, o *sensus fidei*, ktoré pomáha udržiavať duchovnú rovnováhu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/amazonska-synoda-pomoze-ruzencova-panna-maria-ktora-znici-vsetky-heresy/>